

ΑΜΦΙΚΤΙΟΝΙΑ

ΣΥΛΛΟΓΩΝ & ΦΟΡΕΩΝ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗΣ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ

ΤΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΕΛΕΙΩΣΑΝ , Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Θα μπορούσαμε να πούμε , τέλος καλό – όλα καλά.

Και να αναπαυθούμε στις δάφνες των επιτυχιών μας.

Είναι αλήθεια ότι παραείμασταν τολμηροί μ' αυτό το εγχείρημα , σ' αυτή τη δύσκολη εποχή που ζούμε.

Δύο Πανελλήνια Συνέδρια στον ίδιο χώρο , δίπλα – δίπλα , μαζί.

Από τη μία οι Εθελοντές Αιμοδότες κι από την άλλη οι Θαλασσαιμικοί (Μεσ. Αναιμία).

Δύο διαφορετικές ;; ομάδες , που μάχονται όμως για τον ίδιο σκοπό !

Την Αυτάρκεια της χώρας μας σε εθελοντικά προσφερόμενο αίμα !!

Αυτό το όραμα φαντάζει ουτοπικό.

Αφού δεν κατακτήσαμε τον πρώτο στόχο , που είναι η επάρκεια της πατρίδας μας σε Ελληνικό αίμα , πως είναι δυνατόν να προσδοκούμε τον δεύτερο , την Αυτάρκεια , που φαίνεται πως είναι πιο δύσκολος ;

Την ώρα που κάποιοι , απ' αυτούς που έχουν την ευθύνη , ωραιοποιούν την κατάσταση και ονειρεύονται τους « κρεμαστούς κήπους » της Βαβυλώνας , η πραγματικότητα είναι αδυσώπητη.

Δεν έχουμε αίμα να κάνουμε τους αρρώστους μας καλά.

Στις αιμοδοσίες των μεγάλων νοσοκομείων όλης της χώρας , η καθημερινότητα είναι « έμπα - ψυχή , έβγα - ψυχή ».

Αν « κάτσει » δε και κάποιο αιματοβόρο τροχαίο , π.χ. μια ρήξη σπλήνα , τότε « περιμένετε στο ακουστικό σας .....»

Γιατί όμως τόσα χρόνια δε μπορούμε να λύσουμε το πρόβλημα και να ανακουφίσουμε αυτούς που έχουν ανάγκη και ιδιαίτερα τους πολυμεταγγιζόμενους , που οι ελλείψεις σε αίμα τους καταταλαιπωρούν ;;

Δεν είναι μόνο ότι κινδυνεύει η ζωή τους !

Ευτυχώς έχουμε πολλά χρόνια να βιώσουμε ένα τέτοιο γεγονός. Είναι όμως πολύ σκληρή η πραγματικότητα. Η έλλειψη αίματος και η αναβολή στις μεταγγίσεις των Θαλασσαιμικών , δημιουργεί τεράστια προβλήματα στη ποιότητα ζωής τους !

Μιλώντας πριν μερικά χρόνια στην τηλεόραση με τον Μιχάλη Κίτρου (Ιατρός Πνευμονολόγος) μου είχε πει : “... Φίλε Λευτέρη , μεγαλύτερο πρόβλημα κι από τον καρκίνο του πνεύμονα είναι η ΧΑΠ (Χρόνια Αναπνευστική Πνευμονοπάθεια). Αυτή έχει σχέση με την ποιότητα ζωής τους “ !!

Συμπέρασμα :

Τα δύο συνέδρια τέλειωσαν και οι διοργανωτές , ο Σ.Ε.Α « Ο ΑΓΙΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ » και ο Αχαϊκός Σύλλογος Προστασίας Πασχόντων Από Μεσογειακή Αναιμία , εισέπραξαν τα εύσημα και τις ευχαριστίες από τους συνέδρους και από τους φίλους που ήταν μαζί μας.

Όμως « ο δράκος είναι εδώ και παραμονεύει » !

Εμείς δεν έχουμε περιθώρια εφησυχασμού.

Έχουμε αγώνα μπροστά μας και ο αγώνας είναι διμέτωπος.

Οι «αντίπαλοι» είναι δύο , αμετανόητοι και ασυγχώρητοι.

Ο πρώτος : Είναι αυτοί που έχουν την ευθύνη στον Κρατικό Τομέα της Υγείας , Υπουργείο Υγείας , Ε.ΚΕ.Α , Υ.Π.Ε και Νοσοκομειακές Υπηρεσίες Αιμοδοσίας.

Το τραγικό μάλιστα είναι ότι το φαινόμενο είναι διαχρονικό.

Ο δεύτερος αντίπαλος που φέρει και τη μεγαλύτερη ευθύνη , είναι αυτός που έχει την ΥΓΕΙΑ του και ενώ είναι στη κατάλληλη αιμοδοτική ηλικία , δεν στέργει και δεν σπεύδει να δώσει 350-400 γραμμάρια αίμα από το αίμα του , σ' αυτόν που το έχει ανάγκη για να ζήσει.

Είσαι **ΕΣΥ** που ακόμη δεν έχεις απλώσει το χέρι σου , αλλά θα τρέχεις αν η ανάγκη , ό μη γένοιτο , σου κτυπήσει την πόρτα.

Γι' αυτό φίλες και φίλοι Εθελοντές Αιμοδότες και Θαλασσαιμικοί ο αγώνας συνεχίζεται και είναι ένας : Αγώνας , Αγάπης , Αδιάκοπος !!!

ΛΕΥΤΕΡΗΣ Γ.ΠΟΛΥΚΡΕΤΗΣ

Πρόεδρος της Οργανωτικής Επιτροπής